14/12/2021

Βαρύτητα στον εθελοντισμό δίνει η Μητρόπολη Σουηδίας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Την βαθύτατη ευγνωμοσύνη του για την εθελοντική διάθεση και προσφορά όλων όσους συνδράμουν στο έργο της Ιεράς Μητροπόλεως Σουηδίας εξέφρασε ο Μητροπολίτης κ. Κλεόπας κατά την ομιλία του στο Δ’ Κυριακάτικο Αφιέρωμα στους Εθελοντές.

Ο Σεβασμιώτατος ανέφερε πως τα τελευταία χρόνια είναι κοινή διαπίστωση ότι με τη εξέλιξη της τεχνολογίας, την πρόοδο της επιστήμης και του πολιτισμού, ο άνθρωπος ενδιαφέρεται κυρίως για τον εαυτό του, πίστεψε στη δύναμή του κι έγινε υπεράνθρωπος, κάτι που τα τελευταία δύο χρόνια διέψευσε η εμφάνιση του Covid-19. “Ο άνθρωπος έγινε απάνθρωπος κι ο δήθεν προοδευτισμός αποδείχτηκε το Πάρθιο βέλος μιας υποτιθέμενης ανάπτυξης”, σημείωσε και προέτρεψε να μη

μείνουμε βυθισμένοι στο δικό μας μικρόκοσμο.

“Ως εθελοντές, σηκώνουμε το σταυρό του μαρτυρίου του πλησίον μας και καταφέρνουμε στο πρόσωπο του διπλανού, του γείτονα, του ξένου, να βλέπουμε τον εαυτό μας, ενθυμούμενοι τους στίχους του Αποστόλου Παύλου από τον Ύμνο της Αγάπης: “Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καί τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δέ μή ἔχω, γέγονα χαλκός ἠχῶν ἤ κύμβαλον ἀλαλάζον…νυνί δέ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τά τρία ταῦτα, μείζων δέ τούτων ἡ ἀγάπη.” (Α΄ Κορ. 13:1, 13)”, καταλήγει.

Ακολουθεί ολόκληρη η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

Αγαπητοί μου Αδελφοί, Εθελοντές και Εθελόντριες, συμπαραστάτες του έργου της τοπικής μας Εκκλησίας στη Σκανδιναυΐα,

Το καταλληλότερο πρόσωπο για την ενσάρκωση του μηνύματος του σημερινού Δ΄ “Κυριακάτικου Αφιερώματος” είναι αυτό του Καλού Σαμαρείτη, το οποίο μας προσκαλεί σε μίμηση της θυσίας και της προσφοράς ως έκφρασης του εθελοντισμού.

Η απάντηση του Χριστού στο ερώτημα του νομομαθή νέου, πώς θα κερδίσει τη Βασιλεία των Ουρανών, είναι χαρακτηριστική, αφού παραπέμπει στο σταυρό και δίνει τις διαστάσεις της θυσίας, προς χάριν της ανθρωπότητος καθόλης: “Ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου … καί τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν” (Λουκ. ι΄, 27).

“Καί τίς ἐστί μου πλησίον;” ρωτά στη συνέχεια ο νεαρός Νομικός. Ο Χριστός προβάλλει ως “πλησίον” αυτόν που δέχεται την έκφραση της αγάπης και του εθελοντισμού, ο ξένος κι ο εχθρός, ο άλλος κι ο διαφορετικός, αν αναλογιστούμε τα δεδομένα της εποχής εκείνης και τις σχέσεις μεταξύ Σαμαρειτών και Ιουδαίων.

Το σημερινό αφιέρωμα στον εθελοντισμό και την προσφορά με προτρέπει να εκφράσω την βαθύτατη ευγνωμοσύνη μου για την εθελοντική διάθεση και προσφορά όλων σας, ξεκινώντας από τους εθελοντές κληρικούς μας, που εξυπηρετούν, όχι μόνο τις ποικίλες ανάγκες των υφισταμένων ενοριών μας, αλλά και τις αναφυόμενες τοιαύτες στις πέντε χώρες που απαρτίζουν πνευματικά την Ι. Μητρόπολη Σουηδίας.

Συνεχίζω με τους λαϊκούς συνεργάτες μας, αρχής γενομένης από τα Μέλη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, τη Φιλόπτωχο Αδελφότητα Κυριών, τους εθελοντές Νομικούς Συμβούλους της Ιεράς Μητροπόλεως, τα Μέλη των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων, τους εθελοντές Ιεροψάλτες, τους Κατηχητές, τους νέους μας, τον υπεύθυνο του Ραδιοφωνικού προγράμματος και διαδικτύου της τοπικής μας Εκκλησίας, τους καθ’ οιονδήποτε τρόπο υποστηρικτές του ποιμαντικού μας έργου, υλικώς και ηθικώς.

Τα τελευταία χρόνια είναι κοινή διαπίστωση ότι με τη εξέλιξη της τεχνολογίας, την πρόοδο της επιστήμης και του πολιτισμού, ο άνθρωπος ενδιαφέρεται κυρίως για τον εαυτό του, πίστεψε στη δύναμή του κι έγινε υπεράνθρωπος, κάτι που τα τελευταία δύο χρόνια διέψευσε η εμφάνιση του Covid-19. Ο άνθρωπος έγινε απάνθρωπος κι ο δήθεν προοδευτισμός αποδείχτηκε το Πάρθιο βέλος μιας υποτιθέμενης ανάπτυξης, γι᾽ αυτό, Αδελφοί μου, ας μη μείνουμε βυθισμένοι στο δικό μας μικρόκοσμο, διότι, εκτός από τα λόγια του Κυρίου μας, θα μου επιτρέψετε να σας θυμίσω τους στίχους του Άγγλου ποιητή John Donne (1572-1631): “Κανένας άνθρωπος δεν είναι νησί, ακέραιος, μονάχος του, είναι ένα κομμάτι της στεριάς.”

Ως εθελοντές, σηκώνουμε το σταυρό του μαρτυρίου του πλησίον μας και καταφέρνουμε στο πρόσωπο του διπλανού, του γείτονα, του ξένου, να βλέπουμε τον εαυτό μας, ενθυμούμενοι τους στίχους του Αποστόλου Παύλου από τον Ύμνο της Αγάπης: “Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καί τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δέ μή ἔχω, γέγονα χαλκός ἠχῶν ἤ κύμβαλον ἀλαλάζον…νυνί δέ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τά τρία ταῦτα, μείζων δέ τούτων ἡ ἀγάπη.” (Α΄ Κορ. 13:1, 13). Σας

ευχαριστώ πολύ.